

عنوان مقاله:

تحلیل علل مانایی انقلاب اسلامی و استحکام نظریه نظام انقلابی در عرصه بینالملل

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام و علوم اجتماعی، دوره 16، شماره 30 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

بهزاد قاسمی - دانشیار، گروه تاریخ انقلاب اسلامی، دانشکده مطالعات بین الملل، دانشگاه دانشگاه جامع امام حسین (ع)، تهران، ایران

بهادر شهرباری - استادیار تاریخ ایران اسلامی، عضو هیئت علمی دانشگاه جامع امام حسین علیه السلام

محمد مبینی - استادیار دانشگاه امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

تحقق ارزشهای دینی در شکلگیری و پیروزی انقلاب اسلامی و ایدهپردازی پیرامون نظام انقلابی (مانایی و ماندگاری انقلاب) همواره از اهداف اصلی و محوری رهبران انقلاب اسلامی بوده است. با توجه به اهمیت و ضرورت موضوع، در این پژوهش هدف و تمرکز اصلی بر شناسایی و تحلیل متغیرهای دخیل و موثر بر علل مانایی انقلاب اسلامی است. پژوهش پیش رو از نوع کاربردی و با روش آمیخته (کیفی - کمی) و با استفاده از نظریه «نظام انقلابی» در پی تبیین و کاربست شاخصهای احصاء شده از نظریه در عملکرد و کارکرد نظام سیاسی ایران پسا انقلاب است. پرسش پژوهش حاضر این است که علل مانایی انقلاب اسلامی و استحکام نظریه نظام انقلابی چیست؟ و نمونهها و مصادیق عینی و انضمامی آن کدامند؟ در این پژوهش مشخص شد عوامل بین المللگرایی انقلابی، آرمان داخلی، صدور انقلاب و دولت انقلابی تاثیر بیشتر و برجسته‌تر در مانایی انقلاب اسلامی دارند. از این رو با کاربست نظری و تبیین عوامل و مولفه‌های شناسایی شده، مصادیق عینی و انضمامی هر یک شناسایی و تبیین شدند. در نتیجه تعامل فزاینده (جبهه مقاومت و اتحاد بین ملل اسلامی و جبهه رهایی بخش) و تعامل گرایی ضد نظام سلطه (دفاع مردم‌پایه و تاب‌آوری در مقابل نظام سلطه) سبب مانایی انقلاب اسلامی شده است.

کلمات کلیدی:

انقلاب اسلامی، رهبران انقلاب، مقاومت، نظام انقلابی، نظام بینالملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1965747>

